

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/3019/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122456205
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhDr. Miriam Dianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122456205.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci: oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka IČO: 35 724 803 právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka IČO:53 255 739 proti povinnému: R. V., L.: XX.X.XXXX, P. J. C. XXXX/XXX, XXX XX E. L. P. o vymoženie 154 Eur s príslušenstvom, exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Richard Gibarti, so sídlom exekútorského úradu Konštantínova, 080 01 Prešov, IČO: 37 938 916, ktorý ju vedie pod sp.zn. 274 EX990/22 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietal.

odôvodnenie:

1. Oprávnený dňa 26.10.2022 podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie 154,00 Eur s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu - Platobný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10Csp/188/2019 zo dňa 18.11.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 07.11.2022 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Richard Gibarti, so sídlom exekútorského úradu Konštantínova, 080 01 Prešov, IČO: 37 938 916, ktorý ju vedie pod sp.zn. 274 EX990/22 (ďalej len „súdny exekútor“).

3. Dňa 28.11.2022 súdny exekútor predložil tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie so súvisiacimi prílohami. Vo svojom podaní uviedol, že: „Návrh povinného bol podaný v zákonom stanovenej lehote po tom, čo mu v zmysle ust. § 47 a 64 zák. č.233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších právnych predpisov (Exekučný poriadok), bolo dňa 14.11.2022 doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 07.11.2022, Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 23.11.2022 prikladám v prílohe.“

4. Dňa 09.12.2022 súdny exekútor doplnil podanie o vyjadrenie oprávneného zo dňa 01.12.2022.

5. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza: „S poukazom na Uznesenie ÚS SR PLz. ÚS 2/2022 vo veci zjednotenia právneho názoru cit.:

„Ak právna úprava umožňuje spotrebiteľovi podať proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia, pričom odpor musí byť vecne odôvodnený, potom výklad a uplatnenie § 53 ods. 3 písm. e) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade so základným právom spotrebiteľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal.“ Aj napriek tomu, že Platobný rozkaz bol vydaný sudcom, súd týmto platobným rozkazom rozhodol iba na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemal pochybnosti, pričom základom

pre vydanie platobného rozkazu bola spotrebiteľská formulárová zmluva vykazujúca možné nedostatky v neprospech spotrebiteľa, čo súd pri vydávaní platobného rozkazu nezohľadnil. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak, bol exekučný titul vydaný "v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V zmysle §53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, je povinnosťou exekučného súdu v spotrebiteľské: veci skúmať materiálnu aj formálnu spôsobilosť exekučného titulu, platobný rozkaz je potrebné skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok."

6. Súdny exekútor spolu s návrhom povinného na zastavenie doručil aj vyjadrenie oprávneného: „Povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne konkrétne dôvody pre zastavenie exekúcie. Vymáhaná pohľadávka predstavuje rozdiel medzi peňažnými prostriedkami, ktoré boli povinnému poskytnuté vo výške 168,- € a celkovými úhradami povinného vo výške 14,- €, teda aj v prípade (iba hypotetickej) neplatnosti alebo neexistencie spotrebiteľskej zmluvy by bol povinný povinný uplatnenú sumu vrátiť ako bezdôvodné obohatenie. V zmysle vyššie uvedeného oprávnený navrhuje, aby konajúci súd zamietol návrh povinného na za stavenie exekúcie.“

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu.

14. Ako to výslovne vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, povinný môže podať opätovne návrh na zastavenie exekúcie, pričom zákon limituje povinného v tom rozsahu, že povinný v poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Ako to z dikcie ust. § 61 ods. 4 Exekučného poriadku vyplýva, tieto návrhy povinného na zastavenie exekúcie odkladný účinok nemajú. Exekučný poriadok na základe uvedeného obmedzil povinného na podávanie opätovných návrhov na zastavenie exekúcie z tých istých dôvodov, a preto ak by ďalší v poradí návrh povinného na zastavenie exekúcie mal byť právne relevantný, musí v ňom povinný uviesť len tie skutočnosti, ktoré nastali po predchádzajúcom návrhu na zastavenie exekúcie, o ktorom súd už rozhodol, pričom sa musí jednať o skutočnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Jedinou výnimkou zákonného obmedzenia podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, predstavujú tie skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

15. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Opravný prostriedok proti súdnemu rozhodnutiu je ako účinnú obranu povinného potrebné využiť v základnom konaní. Návrh na zastavenie je procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu.

16. Hlavným dôvodom povinného uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie jeho nespokojnosť resp. nesúhlas so samotnou exekúciou a to za akých podmienok bolo rozhodnutie v pôvodnom konaní vydané s prihliadnutím na neprijateľné zmluvné podmienky. S ohľadom na tvrdenie povinného súd uvádza, že uvedené námietky (bod 5 tohto uznesenia), ktoré predložil povinný exekučnému súdu na rozhodnutie mali byť reflektované „v základnom konaní“, kde bolo rozhodnuté vo veci samej, nie vo „fáze exekúcie“. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, na ktoré poukazuje povinný prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1. Dôvody povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie sa týkajú postupu a úkonov súdu v základnom konaní, t. j. v konaní ktoré predchádzalo exekučnému konaniu a výsledkom ktorého bolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe exekučného titulu v tomto exekučnom konaní. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne iné skutočnosti okrem svojho negatívneho postoja a nesúhlasu k právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Exekučný súd má za to, že v štádiu exekučného konania sú námietky smerujúce voči povinnosti uloženej v exekučnom titule irelevantné. Súd ešte pre úplnosť dodáva, že jedným zo základných predpokladov, aby bolo možné na základe rozhodnutia predloženého oprávneným viesť exekúciu, je samotná existencia rozhodnutia t.j. vykonateľné rozhodnutie. Legitímny a zákonný dôvod na vykonávanie exekúcie v prospech oprávneného proti povinnému, by odpadol v prípade zrušenia exekučného titulu. Súd navyše uvádza, že podrobnejší prieskum exekučného titulu by mohol vykonať v prípade, že by bol exekučný titul vydaný v rozhodcovskom konaní a predložený by bol tunajšiemu súdu rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, na základe ktorého by sa mala viesť exekúcia.

17. S prihliadnutím na uvedené exekučný súd preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti a dospel k záveru, že exekučný titul, na ktorého podklade prebieha výkon exekúcie. Súd na záver uvádza: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).“

18. Povinný návrhom na zastavenie exekúcie skutočnosti o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a preto súd považoval návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný a z uvedeného dôvodu ho v súlade s citovaným ustanovením § 61I ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol.

19. Na základe vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii účastníkov, aký nárok si voči sebe v ňom uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku účastníkov, ktorý nebol z ich strany v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže žiaden z účastníkov nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku) o ďalších trovách exekúcie, súd o trovách konania vzniknutých účastníkom konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval.